

Fitxa tècnica

Guió Fawzi Saleh **Fotografia** Maged Nader **Interpretació** Mahmoud Hemida, Safaa El Toukhy, Marihan Magdy, Mohamed Berakaa, Ibrahim El-Nagari **Durada** 70 min
Gènere Drama **Llengües** Àrab, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Saqr viu al districte de les adoberies del Caire, un barri pobre dominat pel soroll de pells triturades i la pudor de les aigües pútrides que infesten els seus carrerons foscos. Mentre ell somia una vida millor lluny d'allà, la seva germana Taheya fa tot el possible per dissuadir-lo. (filmaffinity.com)

Crítica

'Rosas venenosas' a les adoberies del Caire

L'obra de l'egipci Ahmed Fawzi Saleh s'endinsa en un sector laboral encara medieval, als carrerons foscos de la ciutat i del capitalisme. És la millor pel·lícula al XV Festival de Cinema de Tarifa i Tànger

[...] La pel·lícula, un sorprenent relat visual de la vida quotidiana dels blanquers, té un marc narratiu simple: Taheya, una netejadora de banys i la proveïdora principal de casa seva, s'ocupa del seu germà Saqr, que descarrega pells tractades químicament en un taller d'adoberia per guanyar-se la vida. Cada dia, Taheya desafia els camins inhòspits de les adoberies per portar menjar casolà al seu germà per dinar. I cada nit pren un llarg viatge en microbús a un exclusiu centre comercial on neteja fins a l'alba, envoltada de companyes de feina amb diversos problemes maritals, sota les mirades desdenyoses de la clientela burgesa del centre. La tensió augmenta quan Saqr expressa la seva intenció d'emigrar il·legalment a Itàlia, mentre manté una relació incipient però efímera amb una jove doctora burgesa. Una situació que terroritza Taheya i la motiva a fer tot el possible per mantenir Saqr al seu costat.

La mesura en què Taheya està disposada a seguir-lo podria interpretar-se, superficialment, com la conseqüència d'un desig eròtic o gairebé incestuos cap al seu germà. De quina altra manera podem explicar que Taheya comparteix tal intimitat amb Saqr? Per què se sentiria tan gelosa pel seu interès amorós? Per què tindria por d'estar lluny d'ell? Aquesta interpretació superficial es deixa oberta a l'espectador, però omet un punt crucial: en un barri de classe treballadora on no es garanteix res, on la vida és tan barata que tots els éssers vius estan tancats en un erm industrial, on els espais de vida són tan estrets que no hi ha cap veritable oportunitat per a una intimitat personal, el que queda per a Taheya i Saqr és només una forma de solidaritat.

Que aquesta solidaritat s'expressi en la forma d'amor fraternal afectuós, cuinant àpats diaris, rentant i planxant roba, mirant el massa breu descans d'una tarda a la fira local, no sorprendrà a qui hagi viscut en aquestes condicions al Caire. L'espectador còmode amb opinions formades per lectures psicològiques del cinema no pot entendre aquest amor genuí fora d'un enquadrament eròtic, i la tensió entre el germà i la germana sembla preocupant en aquest sentit. No obstant això, la veritable tensió és en una altra banda: és entre una màquina capitalista aclaparadora que esbudella la vida i l'ànima dels treballadors, i la solidaritat i l'amor persistents que aconsegueixen créixer contra vent i marea. Cap lectura psicoanalítica pot ser completa sense ser conscient d'aquestes condicions de les classes treballadores.

Els contorns d'aquest amor es tracen millor apel·lant a la tradició sufí que el director Ahmed Fawzi Saleh de vegades evoca: un tipus heterogeni i heterodox de religió musulmana que, en algunes interpretacions, considera l'amor de Déu equivalent a l'amor del món, en la mesura que Déu és indistingible de la seva creació. L'amor de Taheya i Saqr no es pot entendre dins dels límits d'una relació individual, segons un model d'amor romàntic burgès, sinó que s'ha de situar en un món on el germà i la germana, el treballador i la treballadora, l'humà i l'animal coexisteixen per sobreviure. La coexistència de condicions materials dures i creences sobrenaturals dins de les adoberies no és sorprenent en aquest sentit, quan els cavalls, les cabres, els gossos, els gats, els ocells i els humans formen part del tapís de la vida quotidiana. En la visió de Fawzi Saleh, aquesta aparença es fa visible a través del procés de fabricació del cuir en si mateix, una metàfora cinematogràfica que ha utilitzat amb bons resultats en el seu documental *Piel viva* (*Living Skin*, 2010). [...]

“Poisonous Roses”: premis i seleccions principals

Festival de Cinema Africà de Tànger-Tarifa (FCAT) 2018

Premi del Jurat al millor llargmetratge de ficció

International Film Festival Rotterdam (IFFR) 2018

3 nominacions

Fawzi Saleh

Filmografia com a director

2018 *Poisonous Roses*

2010 *Living Skin* (documental)

Biografia

Nascut a Port Saïd, Egipte, el 1981, Fawzi Saleh és guionista, cineasta i activista en defensa dels drets humans. És llicenciat en escriptura de guions pel Film Institute del Caire i ha contribuït en nombrosos documentals. El 2006, va dirigir el curtmetratge experimental *Mocha*, que va cridar l'atenció pel seu talent. Un punt d'inflexió en la seva carrera es va produir el 2008 quan va treballar com a ajudant de direcció per a Rashid Masharawi qui el va animar a rodar el seu primer llargmetratge documental, *Living Skin* (2010). El seu primer llargmetratge de ficció, *Rosas venenosas*, es va estrenar el 2018 al Festival Internacional de Cinema de Rotterdam (IFFR) i va guanyar el premi del millor llargmetratge al Festival de Cinema Internacional de Tànger-Tarifa (FCAT).

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

